प्रेमद्वारा निर्देशित सेवाकार्य

अगस्ट २९, २०२६ को लागि पाठ ९

"किनभने ज्यादै कष्ट र
हृदयको साँगुरोपनाबाट मैले
तिमीहरूलाई धेरै आँसु बगाउँदै
लेखें, तिमीहरू उदास होऊन्
भनेर होइन, तर तिमीहरूप्रति
मेरो कति प्रशस्त प्रेम छ भनी
तिमीहरूले जान्न सक।“
(२ कोरिन्थी २:४)

हामी पावलले कोरिन्थीहरूलाई लेखेको दोस्रो पत्रको अध्ययनमा अध्ययन गर्दै जाँदा, प्रेरित पावल मण्डलीको भलाइमा अति नै चासो राख्छन् भन्ने कुरा देख्छौं।

यस पापपूर्ण संसारमा परमेश्वरका मार्गहरूमा हिँड्न कहिल्यै पनि सजिलो भएको छैन, तर पहिलो शताब्दीमा आफूलाई इसाई घोषित गर्नुमा गम्भीर कठिनाइहरू समावेश हुन सक्थे।

पावलले मण्डलीलाई यी आन्तरिक तथा बाह्य कठिनाइहरूको सामना गर्न तयार पार्छन् र उनीहरूलाई निःस्वार्थ प्रेममा एकताबद्ध शरीर बन्न सिकाउँछन्। यी सल्लाहहरूबाट् आज हामी "जीवनतर्फ लैजाने जीवनको सुगन्ध" बन्न सिक्न सक्छौं (२ कोरिन्थी २:१६)।

- दुःखमा परमेश्वरको शान्त्वना
- सेवाकायमा पवित्रता र निष्कपटता
- बुद्धिमानीपूर्वक व्यवहार गर्नु
- क्षमा र पुनःस्थापना
- ख्रीष्टको सुगन्ध

दुःखमा परमेश्वरको शान्त्वना

“परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, जसले ख्रीष्टमा हामीलाई सधैं विजयको उत्सवमा लैजानुहुन्छ, र उहाँको ज्ञानको सुगन्ध हामीद्वारा सबै ठाउँमा फैलाउनुहुन्छ।” (२ कोरिन्थी १:४

दोस्रो कोरिन्थी यस्तो पत्र हो जसमा पावलले शान्त्वनाको बारेमा सबैभन्दा विस्तृत रूपमा कुरा गर्छन्। मण्डली एक कठिन समयबाट गुजरिरहेको थियो, र पावलको अघिल्लो पत्रले उनीहरूलाई उदासीको अवस्थामा पुर्‍याएको थियो।

तर त्यो उदासी “ईश्वरीय” थियो, जसले पश्चात्तापतरफ लैजान्छ (२ कोरिन्थी ७:१०)। त्यसैले पावल त्यो उदासीले उनीहरूलाई थिचोस् भन्ने चाहँदैनन्, तर उनीहरूले शान्त्वना पाऊन् भन्ने चाहन्छन्।

उनी स्वयं पनि यस्ता समयहरूबाट गुज्रिएका थिए जहाँ उनको आफ्नै जीवन जोखिममा थियो र उनी निराश भएका थिए (२ कोरिन्थी १:८-१०)। तर परमेश्वरले उनलाई शान्त्वना दिनुभयो, र अहिले उनले त्यो शान्त्वना मण्डलीमा बाँडिरहेका छन् (२ कोरिन्थी १:६)।

परमेश्वरको शान्त्वना:

- यसले हामीलाई डरबाट मुक्त गराउँछ
- यसले उहाँले हामीलाई सहायता गर्नुभएका समयहरूको सम्झना गराउँछ
- यसले हामीलाई कष्ट सहन मद्दत गर्छ
- यसले हामीलाई आत्मिक परिपक्वतातर्फ लैजान्छ
- यसले हामीलाई अरूका लागि अन्तरबिन्ती गर्न प्रोत्साहन दिन्छ
- परमेश्वरबाट शान्त्वना पाएझैं हामी एक-अर्कालाई शान्त्वना दिन्छौं

सेवाकार्यमा पवित्रता र निष्कपटता

"हाम्रो घमण्ड यही हो: हाम्रो विवेकले गवाही दिन्छ कि हामीले संसारमा, र विशेष गरी तिमीहरूसँगको हाम्रो सम्बन्धमा, सांसारिक बुद्धिमा होइन तर परमेश्वरको अनुग्रहमा भरोसा राखेर, ईश्वरीय पवित्रता र निष्कपटताका साथ व्यवहार गरेका छौं।" (२ कोरिन्थी १:१२)

केही मानिसहरूले पावललाई कमजोर र अनिर्णायक भएको आरोप लगाउँदै हेपेका थिए (२ कोरिन्थी १०:१०)। यसै कारणले, र उनका सल्लाहहरू स्वीकार गरियोस् भन्नका लागि, प्रेरितले आफ्ना विरुद्धमाा ल्याइएका यस्ता आरोपहरूको खण्डन गर्नु आवश्यक थियो।

मानिस भएर पावलले आफूलाई तुच्छ ठानेका थिए (एफिसी ३:८)। तर, परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा, उनले सफा विवेक भएकोमा घमण्ड गर्न सक्थे (२ कोरिन्थी १:१२)।

उनी र उनका साथीहरूले मण्डलीभित्र र बाहिर उनीहरूको चालचलन पवित्र र निष्कपट [शुद्ध] थियो भनी निर्धक्क भन्न सक्थे।

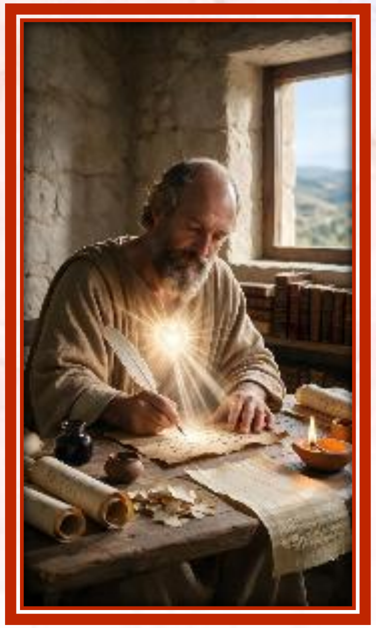

यसै कारणले, पावलका लेखाइहरू गुप्त उद्देश्यहरूबाट मुक्त थिए। उनी आशा गर्थे कि यी पत्रहरू पवित्रता र निष्कपटताको सन्दर्भमा पढिनेछन् र बुझिनेछन्—अर्थात्, उनीहरूप्रतिको प्रेम र उनीहरूको भलाइको खातिर मात्र लेखिएका हुन् (२ कोरिन्थी १:१३-१४)।

बुद्धिमानीपूर्वक व्यवहार गर्नु

"“म परमेश्वरलाई मेरो साक्षी राख्छु—र म मेरो जीवनको बाजी लगाउँछु—कि तिमीहरूलाई कष्ट नहोस् भनेर नै म फेरि कोरिन्थ नआएको हुँ।”
(२ कोरिन्थी १:२३)

आफ्नो पहिलो पत्रमा, पावलले कोरिन्थीहरूलाई आफूले तय गरेको यात्राको मार्गबारे जानकारी दिएका थिए (१ कोरिन्थी १६:५-११):

एफिसी → म्यासिडोनिया → कोरिन्थ → यहूदिया

पछिल्लो पत्रमा (हराएको, २ कोरिन्थी ७:८) उनले उनीहरूलाई दुई पटक भेट्ने कुरा जानकारी दिएका थिए (२ कोरिन्थी १:१५-१६):

एफिसी → कोरिन्थ → म्यासिडोनिया → कोरिन्थ → यहूदिया

तथापि, उनले आफ्ना योजनाहरू बदले र त्यो पहिलो भ्रमण नगर्ने निर्णय गरे (२ कोरिन्थी १:२३)। यी परिवर्तनहरूले गर्दा केही मानिसहरूले उनलाई अस्थिर र ढुलमुल भएको भन्दै आलोचना गरे। उनले आफ्नो विचार किन बदलेका थिए?

कोरिन्थमा रहेका समस्याहरूका कारण त्यहाँ पावलको उपस्थिति आवश्यक देखिन्थ्यो। तर उनले सामना गर्ने विरोधमा एउटा ठूलो टकराव हुनसक्थ्यो, जसलाई उनले उनीहरूप्रतिको ठूलो प्रेमको कारण पन्छाउन चाहन्थे (२ कोरिन्थी २:१-४)।

क्षमा र पुनःस्थापना

"तिमीहरूले जसलाई क्षमा गर्छौ, म पनि उसलाई क्षमा गर्छु; किनभने मैले जे क्षमा गरेको छु, यदि मैले केही क्षमा गरेको छु भने, तिमीहरूको खातिर ख्रीष्टको उपस्थितिमा क्षमा गरेको छु।" (२ कोरिन्थी २:१०)

पावल त्रोआसतर्फ जाँदै गर्दा तीतस कोरिन्थ गए। त्रोआसबाट पावल म्यासिडोनिया गए। तर उनी धेरै व्याकुल थिए किनभने कोरिन्थको मण्डलीको समाचार दिनका लागि तीतस उनलाई त्रोआसमा भेट्न आएका थिएनन् (२ कोरिन्थी २:१२-१३)।

त्यसको केही समयपछि, अन्ततः तीतसले म्यासिडोनियामा पावललाई भेटे। उनले प्रेरितका अर्ति-उपदेशहरूप्रति मण्डलीले कसरी सकारात्मक प्रतिक्रिया जनायो भनेर पावललाई बताए (२ कोरिन्थी ७:५-९, १३-१६)।

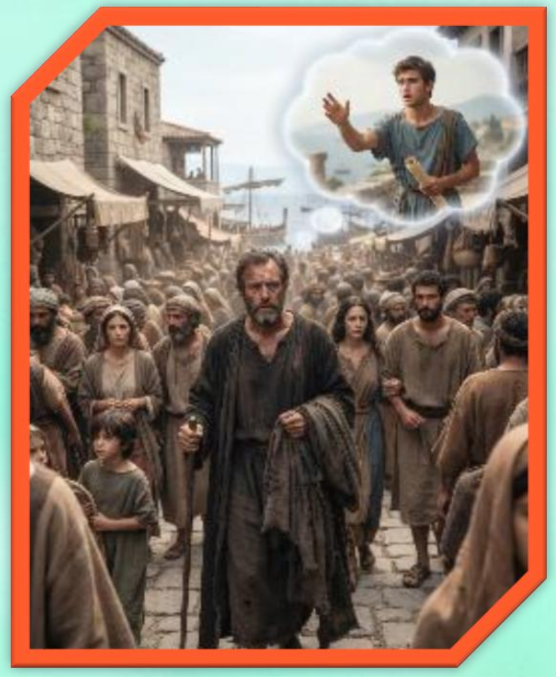

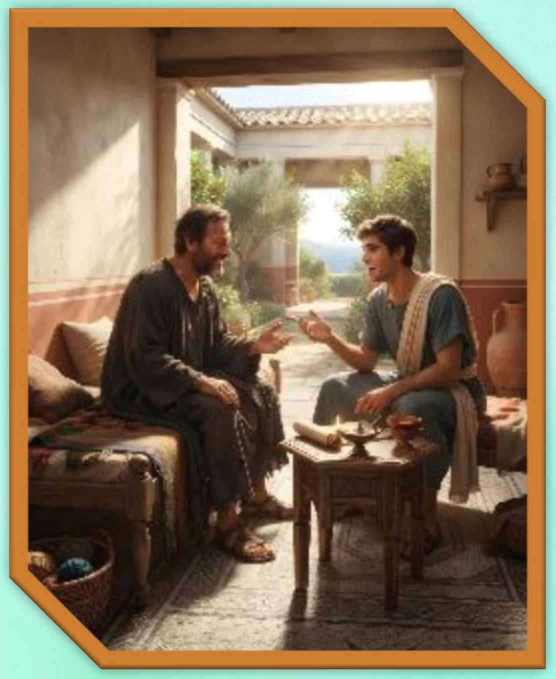

उनीहरूले समाधान गर्नुपर्ने एउटा मुद्दा मण्डलीको अनुशासनसँग सम्बन्धित थियो। प्रेरितको आज्ञा पालन गर्दै, गल्ती गर्ने व्यक्तिलाई हप्काइएको थियो, र उसले त्यो हप्काइलाई स्वीकार गरेको थियो। अब, पावल उनीहरूलाई अर्को कदम चाल्न आग्रह गर्छन्: क्षमा र पुनःस्थापना (२ कोरिन्थी २:५-११)।

ख्रीष्टको सुगन्ध

"किनभने मुक्ति पाउनेहरूका बीचमा र विनाश हुनेहरूका बीचमा हामी परमेश्वरका निम्ति ख्रीष्टको मीठो सुवास हौं।" (२ कोरिन्थी २:१५)

त्रोआसमा सुसमाचार सफलताका साथ प्रचार गर्न परमेश्वरले कसरी "ढोका खोलिदिनुभयो" भन्नेबारे टिप्पणी गर्दै पावल प्रशंसा र विजयको जयकार लगाउँछन्: "तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, जसले ख्रीष्टमा हामीलाई सधैं विजयको उत्सवमा लैजानुहुन्छ, र उहाँको ज्ञानको सुगन्ध हामीद्वारा सबै ठाउँमा फैलाउनुहुन्छ" (२ कोरिन्थी २:१४)।

सर्वव्यापी सुगन्धझैं, ख्रीष्टको ज्ञान प्रत्येक आत्मासम्म पुग्छ। कोरिन्थीहरूका लागि, र हाम्रा लागि पनि, यो सुगन्ध अनन्त जीवनको हो। तथापि, यो बुलावांटलाई अस्वीकार गर्नेहरूका लागि यो मृत्युको दुर्गन्ध हो (२ कोरिन्थी २:१५-१६)।

यसमा गाँसिएको जिम्मेवारीमा ध्यान केन्द्रित गर्दै, पावल स्पष्ट पार्छन् कि सन्देश निष्कपटताका साथ दिइनुपर्छ, कुनै व्यक्तिगत लाभ नखोजी केवल सुन्नेहरूको मुक्तिको खातिर दिइनुपर्छ (२ कोरिन्थी २:१७)।

"यस विश्वासी सन्देशवाहकले यो उत्साहजनक समाचार ल्याए कि कोरिन्थी विश्वासीहरूमाझ एउटा अद्भुत परिवर्तन आएको थियो। धेरैले पावलको पत्रमा रहेको शिक्षालाई स्वीकार गरेका थिए र आफ्ना पापहरूप्रति पश्चात्ताप गरेका थिए। उनीहरूको जीवन अब इसाई धर्मका लागि कलङ्क रहेन, तर व्यवहारिक भक्तिपनको पक्षमा शक्तिशाली प्रभाव पारिरहेको थियो। [...] हृदयमा ईश्वरीय अनुग्रहको प्रभावद्वारा उत्पन्न हुने पश्चात्तापले पापको स्वीकार र त्यसलाई त्याग्ने कामतर्फ लैजान्छ। प्रेरितले कोरिन्थी विश्वासीहरूको जीवनमा देखिएका फलहरू यस्तै थिए भनी घोषणा गरे।"

एलेन जी. ह्वाइट *(द एक्ट्स अफ द एपोसल्स*, पृ. ३२४)